

10 frågor om SKKs nya jakthundspolicy

I oktober 2015 antogs Svenska Kennelklubbens, SKKs, nya policy för hundanvändning vid jaktprov, jaktträning och jakt. Vad innehåller den, vem riktar den sig till och hur ska den användas i praktiken? Britt-Marie Dornell, ordförande i SKKs jakthundskommitté, reder ut vad som gäller.

1. Britt-Marie, vad handlar SKKs nya jakthundspolicy om?

– Den handlar om det ansvar vi alla som kommer i kontakt med jakthundar har gentemot hunden och viltet, samt vilken roll jaktproven spelar för aveln. Policyn uttrycker SKKs inställning i de här frågorna.

2. Vad är syftet med den nya policyn?

– Den ska fungera som ”rättesnöre” för hur vi ska bete oss när det gäller hundanvändning vid jaktprov, jaktträning och jakt. Det finns många som är skeptiska mot jakt idag, och frågor som rör jakthundar kan snabbt få stora rubriker. Vi jägare måste handla på ett etiskt riktigt sätt – gentemot viltet, hundarna, andra jägare och samhället runtomkring – för att kunna fortsätta jaga som vi gör idag. Policyn visar att vi som ingår i SKK-organisationen tar de här frågorna på allvar.

3. Vem riktar policyn sig till?

– Den riktar sig till enskilda hundägare, uppfödare av jakthundsraser, ras- och specialklubbarna, SKKs egen personal, instruktörer, jaktarrangörer med flera – kort sagt alla inom SKK-organisationen som kommer i kontakt med jakthundar.

4. Den nya policyn för jakthundsanvändning ersätter den tidigare versionen från 2009. Varför behövdes en ny policy?

– Jakten och jakthundsanvändningen har förändrats kraftigt under de senaste åren, såväl när det gäller viltstammar som jaktmetoder och vilken slags hundar vi jagar med. Det gjorde det nödvändigt att anpassa policyn efter dagens förhållanden. En policy måste vara aktuell!

5. Hur har den nya policyn tagits fram?

– Den har tagits fram av SKK i samarbete med jakthundsklubbarna. Grunden arbetades fram av SKKs jakthundskommitté. Våren 2015 gick den första versionen av policyn ut på remiss till jakthundsklubbarna. Utifrån deras synpunkter arbetades den om, och i oktober 2015 röstades policyn igenom av SKKs ”riksdag”, Kennelfullmäktige. Delegater från SKKs specialklubbar, inklusive jakthundsklubbarna, deltog i beslutet.

6. I jakthundspolicyn står att jaktprov på levande vilt aldrig får betraktas som en tävling, där användningen av jakthundar är ett självändamål. Varför får man inte se jaktprov som tävling?

– Syftet med jaktprov är att de ska vara ett verktyg för avelsutvärdering – alltså ett hjälpmedel för att på sikt få fram ännu bättre jakthundar. Så länge vi använder jaktproven på det sättet är inslag av tävlingsmoment inga problem. Det vi vill betona med policyn är att jaktprov aldrig får betraktas som en ren hundsport! Det är inte etiskt försvarbart att använda levande vilt på prov enbart för att tillfredsställa människors lust att tävla.

7. Det finns flera jaktprovformer där tävlingsmomentet är uttalat. Kommer SKK att kräva att reglerna för dessa skrivs om?

– Nej. Det är jakthundsklubbarna, till exempel Svenska Stövarklubben och Svenska Spaniel- och retrieverklubben, som beslutar om hur jaktproven ska gå till, eftersom SKK har delegerat rasansvaret till dem. Men tävlingsmoment är inte nödvändigtvis av ondo. De motiverar folk att delta med sina hundar. Ju fler hundar som startar, desto bättre kan vi utvärdera vilka jaktliga egenskaper

hos hundarna vi måste förbättra. De viktiga är att tävlandet aldrig får vara det primära!

8. I många länder ses jaktproven som tävling. Kan vi ha gemensamma jaktprovsregler med dem om vi i Sverige inte får se proven på samma sätt?

– Ja. Så länge de jaktprov som hålls inom Svenska Kennelklubbens organisation utgör ett verktyg för aveln är det inga problem att krydda dem med ett tävlingsmoment.

9. Hur ska den nya policyn användas i praktiken?

– På central nivå kommer den bland annat att användas i SKKs kommunikation med externa aktörer, till exempel medier och myndigheter. På klubbnivå är det upp till varje klubb att omsätta policyn i praktiken – till exempel hur man tar tillvara provresultaten och gör dem tillgängliga för uppfödarna. När det gäller den enskilde hundägaren hoppas vi att policyn ska få alla att tänka efter, att fundera över sina motiv när man startar på jaktprov, släpper hunden i skogen med mera.

10. Vad händer om en hundägare eller klubb inte följer policyn?

– En policy är inte ett regelverk som man kan bryta mot, utan en gemensam avsiktsförklaring som ska vägleda handlandet. Om jägarnas och jakthundsfolkets sätt att agera ifrågasätts av omvärlden riskerar vi på längre sikt inskränkningar i lagen. Det gör att den frihet vi jägare har idag kan begränsas. Vi har alla ett stort ansvar för att förvalta det förtroende vi jagar under idag.

Eliza Kajanus